Faber, Aegidius: Speculum Exemplorum

Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>, 1. März 1490

In monasterio ꝗdam sctimonialiũ ꝑpo
situs eiusdē loci tractabat aliqñ cũ sororibꝫ
quandã possessionē ipsiꝰ cenobij vēdere vo
lens. ⁊ vt fieri solet ex studijs ꝑtiũ suã sniam
tanꝗ saniori subnixã ꝯsilio defendentium
grauis int̃ ipm ⁊ sorores discordia exorta ē.
Uez ꝑposito dicēte sibi creditã esse dispen/
sationē totũqꝫ negociũ ꝑlatõis. sorores ecõ/
trario nitebant̃. ⁊ grauit̃ scandalizate reces/
serũt. Erat aũt feia ꝗdam laica in eodē mo/
nasterio que ab imũdo spũ vexabat̃. ꝓ cuius
liberatõe ꝗtidiana ꝑcum instãtia sorores in
cõmune laborabãt ⁊ vt pestiferũ spũm vali
dius vrgere possent dñicꝫ eã sacramētꝫ fre/
quētiꝰ ꝑticipare faciebãt. Postero itaqꝫ die
ꝑpositꝰ paruipēdens scandalũ soroꝝ. ꝑtur/
batꝰ ipse cũ grauiꝰ turbatꝫ eisdē sororibꝫ vt
pacificam hostiã imolaret ingressus est ad
altare. Peracta ex more diuioꝝ munerũ cõ
secratione etiã patiētem illã causa ꝑcipiēde
eukaristie sibi ꝑsentari fecit. Tum ꝟo spũs
neqꝫ mirũ in modũ recalcitrãs truculentas
⁊ horrisonas cepit edere voces ipmqꝫ ꝑpo/
situm amarissima inuectõe redarguēs dixit
O miserrime ⁊ ifelicissime homuncio ꝗd fa
cis. Letale virꝰ rancorꝫ ⁊ discordie toto pe
ctore spirãs insuꝑ etiã grauis scãdali pusil/
loꝝ dñi corã oculis sũme maiestatꝫ reꝰ ad cõ
secrandã tractãdam ⁊ mãducandã carnem
altissimi impudēter sil̃ ⁊ irreuerent̃ irrũpis
Noueris ꝓ certo qꝛ ꝯsultiꝰ fecisses si domuz
dei hodie ñ intrasses ꝗ tãte ꝑsumptõis cau
terio ꝯsciaz tuã vstulasses. Cũqꝫ exorcismis
⁊ orõibꝫ multꝫ cogeret̃ quatenꝰ diuis sacra
mētꝫ reuerētiã exhibēs cederet ꝗ aduscꝫ mlr
quã torquebat cõicasset. ꝑ multas difficul/
tates vix cogi poterat vt ꝺ manibꝫ illiꝰ ꝗ dis
sensionis ⁊ ꝯtentõis vicio sordebat eukari/
stie grãm eam suscipe ꝑmitteret. LVII

In monasterio ꝗdaz cisterciens̃ ordinis
ꝯtigit aliqñ int̃ duos ꝗsdam frēs dissensio/
nis ⁊ odij semiaria cã simultatꝫ cuiusdã pul
lulare. veꝝ vno coꝝ in malicia ⁊ discordia ꝑ
seuerãte. alt̃ ꝑ grãz dei cito resipiscēs qꝺ ma
lum in se pullulare recognouit rastro com/
punctõis eradicare ꝗntotiꝰ festinauit. Quã
toqꝫ maliuolus ille clãculis seu aptꝫ insecta
tionibꝫ irrisionibus detractionibꝫ ve fratrꝫ
aim ad amaritudinez ꝑducere nitebat̃. tãto
iste i hũilitate timorꝫ dei semetipm submit/
tens liuoris ⁊ ipatiētie stimulos ꝗs i corde
ipsiꝰ aduersariꝰ exacuere tentabat ꝯfidendo
flēdo ⁊ orãdo vigilant̃ retũdebat. Quicꝗd
aũt patiēs iste ⁊ humil̃ frat̃ ꝯscie sue ꝑstabat
dando locũ ire. h totuz ꝑuersus ⁊ tumidus
ille sinistre interꝑtando suꝑbie ꝯtemptuiqꝫ
suo deputabat. quãtoqꝫ is efferos aĩos eius
patiētia sua linire tentabat. tãto ille malicie
sue furijs agitatꝰ. ad ꝑsequēdũ inocentē mi
sero liuore magꝭ ac magꝭ incendebat̃. Cer/
nens nãqꝫ inuictũ robur mentꝫ colluctato/
ris sui de cunctꝫ neꝗcie adinuētionibꝫ subli
miter triũphare. fortiqꝫ patiētie pede mali/
cie sue collũ calcare. acriori seuiēs inuidia.
abbatē suũ lupꝰ seuissimꝰ adijt inocentē illũ
ꝯficto mēdacio accusaturꝰ. vt quē decꝰ ino
centie gl̃iosuz reddebat pessimi mēdacij fer
mento corrupta fama si fieri posset hũiliarꝫ
Ubi ꝟo frat̃ falso accusatꝰ in cãm vocatꝰ ē
sciēs scriptũ esse. Crudel̃ est ꝗ famã negli/
git se huiꝰ crimis sibi ꝯsciuz nõ esse ingenue
ꝓtestatꝰ est. seqꝫ ad cõprobandã inocentiam
suã examen ꝗdcunqꝫ placuisset spõtanea vo
lũtate subituꝝ. Ceteꝝ totã vim gransiantꝫ i
se doloris ad negociũ transtulit pietatꝫ. assi
duis orõnibꝫ. iugibꝫ fletibꝫ. tã ꝓ se ꝗ ꝓ emu
lo suo dñi miam beatissimeqꝫ dei genitricis
pietatē exorans. ꝗtenꝰ diuina grã ⁊ se in cha
ritate firmaret ⁊ in emulo suo magnitudiez
malicie sue comꝑmeret ⁊ ad tollendũ scan/
dali fomitē vnctionē dulcedinis sue ꝯpun
geret. Nec frustra laborauit in gemitu suo.
Impletũ em̃ est in eo qꝺ sapientissimꝰ salo/
mon ait. Cũ placuerint dño vie hoĩs etiam
inimicos eiꝰ cõuertet ad pacē. Contigit em̃
ꝗdam nocte vt in choro stans in ordine suo
vigiliaꝝ solēnijs int̃esset. ⁊ ecce ad mēoriaz
calamitatis sue simul ⁊ fraterni ꝑiculi cepit
ebulire de intimis cordis eꝰ medullis fons
lacrimarũ. Inebriatꝰ itaqꝫ vino sincerissi/
me charitatꝫ nõ se poterat i medio fratꝝ pa
ti. sed cito secretũ petens coram vno de alta
ribꝫ ad orõnem ꝓsternit̃. Ibiqꝫ nõ tam ꝟbis
ꝗ immenso rugitu cordis largissimoqꝫ la/
chrymaꝝ imbre ipsam matrez misericordie
que spes miseroꝝ esse dinoscit̃ vt suam ad/
uersarijqꝫ sui cãm suscipe dignaret̃ supplicit̃
postulabat. Nec fefellit simplicitatē fidei eꝰ
magnificus e vestigio subsecutꝰ pietatꝫ effe/
ctus. Ecce em̃ dum in multa ꝯtritione cor
dis sui frequētius iteraret. pie dñe miserere
pia dña dei genitrix maria succurre misero
ꝓrsus omni ꝯsilio ⁊ auxilio destituto. et ad/
huc pij murmuris ꝟba corde ⁊ ore voluenti

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0224
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG